

е без глас в нашата литература. Неговото мнение за известни литературни прояви е ценно, защото е авторитетно и той не бива да ни лишава от него. В туй отношение може би г. Бакалов бе прав, когато нарече г. Стр. „Заглжхнал“. Той гребва да заговори, защото ний имаме нужда от неговия глас, от неговата дума, без разбира се, да обржща внимание какво ще кажат за него комунистите на чело на г. Бакалова. Защото за тях само онез, които пишат за „революция“, само те сж поети. Такива сж напр. Д. И. Помянов . . . и ред други, които като тех пишат кованн стихове в „Ново време“ и „Работн. Вестник“. А такава писатели като г. г. А. Страши, мирова, Ив. Кирилова, П. Ю. Тодорова и др; които изучават народната и човешка душа. те не струват нищо, па ако ще да пишат даже и такива стихотворения като „На нивата“ от П. Кр. Яворов.

Особено интересен бе г. Бакалов в речтта си: „Религия и Комунизм“. Ако пишех една вестникарска статия, аз бих му казал оная силна, но наместото си дума, която г. Бакалов заслужи да му се каже щом така публично изопачаваше историческия факт за живота на Исуса, за да докара в хармония своята теория за революцията и оная за религията. Той е против всяка религия и категорично заяви, че „всеки комунист трябва да е атеист“. И тук, г. Бакалов добре направи, че откровено си призна туй, що до сега ний, които несме комунисти, без да сме и тежки буржуа, сме говорили на комунистите, че те, ако сж последователни, не могат да бждат религиозни т. е. християни. Защото християнина може да е само еволюционер, а комуниста — само революционер. Но тези неща от мнозина комунисти или се не разбираха или нарочно се изопачаваха. Ний сме слушали как някои от водителите на комунистите публично да казват, че християнството не е противно на комунизма и обратното. И онез християни, които като свещеник Русинов — комунист — се числят в редовете на комунистите, нека си земат бележка и по добре осмислят кое да напушат: християнството или комунизма, тжй като тез две учения, буквално се отричат.

Онуй, което направи много странно впечатление не само на мен, а вервам и на мнозина комунисти, то е туй, дето г. Бакалов без всякакво стеснение, по чисто партизански сжображения, в противоречие с историята, отрече личността на Исуса като неупровержим исторически факт. Историята за живота и делата на Исуса, той приравни с легендата за Омира и Краля Марка. И това свое мнение той подкрепи с авторитета на историка Иосиф Флавий, като каза, че този колко е компетентен историк нищо не бил писал в своите истори-